

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Zwolle

Bestuursrecht

zaaknummer: NL18.11786

uitspraak van de enkelvoudige kamer in de zaak tussen

„eiser
(gemachtigde: mr. I. Vreeken),

en

de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, verweerder
(gemachtigde: mr. A. Brouwer).

Procesverloop

Bij besluit van 15 juni 2018 (het bestreden besluit) heeft verweerder de opvolgende aanvraag van eiser tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de algemene procedure niet-ontvankelijk verklaard.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft, tezamen met de behandeling van de zaak NL18.11787, plaatsgevonden op 30 juli 2018. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Als tolk is verschenen W. Yari. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Overwegingen

1. Eiser is van Iraanse nationaliteit. Hij is geboren op . . . 1987.
2. Eiser heeft eerder een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft deze aanvraag bij besluit van 31 juli 2016 afgewezen. In dat besluit is onder andere de bekering van eiser ongeloofwaardig geacht. Bij uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Den Haag, van 29 augustus 2016 met nummer Awb 16/17582 is het hiertegen ingestelde beroep ongegrond verklaard. Het ingestelde hoger beroep is ingetrokken, zodat het besluit in rechte vast is komen te staan.

Op 11 juni 2018 heeft eiser opnieuw een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Die aanvraag ligt ten grondslag aan het nu bestreden besluit.

3. Verweerder heeft de aanvraag niet-ontvankelijk verklaard op de grond dat sprake is van een opvolgende aanvraag waaraan eiser geen nieuwe elementen of bevindingen ten grondslag heeft gelegd of waarin geen nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn gekomen die relevant kunnen zijn voor de beoordeling van de aanvraag. Hij heeft dit gedaan onder verwijzing naar het hierboven genoemde besluit van 31 juli 2016. Hij heeft hiermee toepassing gegeven aan artikel 30a, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vreemdelingenwet 2000.

4. Als er geen relevante wijziging van het recht is, toetst de rechter aan de hand van de aangevoerde beroepsgronden of verweerder de aanvraag niet ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard met toepassing van artikel 30a, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw. De rechtbank verwijst naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling) van 22 juni 2016 (ECLI:NL:RVS:2016:1759). Nieuwe elementen of bevindingen zijn feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en dus moesten worden aangevoerd. Daaronder vallen ook bewijsstukken van al eerder gestelde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van dat eerdere besluit konden en dus moesten worden overgelegd.

5. Eiser voert aan dat een verdieping van zijn geloofsbelofte heeft plaatsgevonden. Eiser is nauw verbonden met de samenwerkingsgemeente van de Christelijke Gereformeerde Kerk, de gereformeerde Kerk Vrijgemaakt en de Nederlands Gereformeerde kerk (de 3GK). Hij woont al geruime tijd in huis bij dominee _____, voorganger van de gemeente. Ter onderbouwing heeft eiser een brief van 8 december 2017 van dominee _____ en diaken _____ van de 3GK overgelegd. Op 13 juli 2018 heeft eiser nog een brief van dominee _____ van de 3GK overgelegd.

6. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiser niet voldoende inzichtelijk heeft gemaakt dat sprake is van een geloofsgroei en dat een intensivering in de relatie met god tot stand is gekomen. Eiser verklaart in algemeenheden en weet niet te concretiseren wat de verdieping in het geloof hem heeft gebracht. De punten waarop eiser verdieping in zijn geloof stelt te ervaren en het effect dat deze gestelde verdieping op hem heeft zijn van gelijke strekking als in de eerdere procedure. Ook kan eiser via zijn activiteiten niet onderbouwen op welke wijze de verdieping tot stand gekomen is, omdat hij met die activiteiten niet aannemelijk heeft weten te maken dat hij ook religieus aan het christendom is verbonden. Verder heeft eiser niet voldoende geconcretiseerd dat de door eiser ervaren wonderen het gevolg zijn van zijn geloofsverdieping.

7. De rechtbank overweegt als volgt.

7.1 Op grond van vaste jurisprudentie van de Afdeling dient de rechtbank te beoordelen of verweerder deugdelijk heeft gemotiveerd dat eiser niet alsnog inzichtelijk heeft gemaakt waarom hij tot voortzetting en intensivering van de gestelde van de bekering is gekomen en hoe dit proces is verlopen (onder andere uitspraak van 10 april 2014, ECLI:NL:RVS:2014:1307).

7.2 In de uitspraak in zijn vorige asielprocedure heeft de rechtbank Den Haag geoordeeld dat verweerder voldoende heeft gemotiveerd dat eiser met de afgelegde verklaringen onvoldoende inzicht heeft gegeven in de motieven voor en het proces van bekering tot het christendom, zodat de bekering ongeloofwaardig is. De rechtbank Den Haag heeft bij haar

oordeel betrokken dat eiser in gemeenschappen blijft hangen, dat hij niet kan uitleggen waarom hij ontvankelijk voor christendom was en dat hij geen basale kennis van het christendom heeft. Verder heeft hij niet zelf inspanningen verricht om meer over het geloof te weten te komen, geen blijk gegeven van oprechte interesse in het christendom - ook zijn verklaringen over de praktische invulling ervan geven daar geen blijk van -, kan hij geen namen van de door hem bezochte kerken noemen en heeft hij zijn deelname aan (kerkelijke) activiteiten niet onderbouwd.

7.3 Hoewel de gestelde bekering van eiser in zijn vorige asielaanvraag volledig en inhoudelijk is beoordeeld, overweegt de rechtbank dat bij de beoordeling van de onderhavige procedure betekenis toekomt aan de omstandigheid dat eiser in de vorige procedure heeft verklaard dat hij nog aan het begin van zijn bekeringsproces is (zie onder andere rechtsoverweging 5. van meergenoemde uitspraak van de rechtbank Den Haag 'Eiser stelt dat hij nog niet klaar is met zijn verdieping in het geloof' en het rapport nader gehoor in die procedure van 27 juni 2016 p. 19 'ik ben een nieuweling', p. 22 'mijn geloof is nog jong', p. 23 'mijn geloof is recent en ik weet nog niet veel over mijn geloof' en p. 24 'ik heb verteld dat ik net bekeerd ben' en 'mijn kennis is niet voldoende om alle vragen te beantwoorden'). Dit dient naar het oordeel van de rechtbank dan ook het vertrekpunt te zijn bij de beoordeling in deze procedure van de vraag of sprake is van nieuwe elementen of bevindingen als hiervoor bedoeld.

7.4.1 Verweerder heeft zich in het bestreden besluit en de overwegingen uit het voornemen, die deel uitmaken van het bestreden besluit, op het standpunt gesteld dat eiser geen inzicht geeft in hoe de geloofsgroei en de intensivering in de relatie met god tot stand is gekomen. Verweerder komt tot deze conclusie omdat eiser blijft hangen in gemeenschappen als hem wordt gevraagd wat de verdieping in het geloof hem heeft gebracht en de rust en vreugde die hij door de verdieping ervaart niet voldoende weet te concretiseren. Verder acht verweerder de door eiser als gevolg van de verdieping van zijn bekering ervaren rust en vreugde en het gevoel dat god altijd bij hem is en zij-aan-zij met hem gaat ongelofwaardig, omdat eiser hierover tijdens zijn vorige asielprocedure al heeft verklaard en de bekering in die procedure ongelofwaardig is geacht.

7.4.2 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder dit standpunt onvoldoende dan wel onjuist gemotiveerd. De rechtbank overweegt hiertoe dat eiser bij voorbeeld met zijn verklaring op p. 6 van het gehoor opvolgende aanvraag (gehoor) 'Maar ik was toen net geboren, nieuw in het geloof. Maar nu begrijp ik hem meer en voel ik hem meer.' blijk geeft van geloofsgroei. De rechtbank begrijpt deze verklaring zo dat eiser hiermee heeft willen zeggen dat hij nu een hechtere relatie met god heeft en zijn woorden beter begrijpt dan in de vorige procedure. Naar het oordeel van de rechtbank kan eiser niet worden tegengeworpen dat hij niet in staat is gebleken zijn groei nader te concretiseren met antwoorden op bijvoorbeeld de vervolgvragen van p. 6 gehoor 'kunt u uitleggen hoe u door de dag heen voelt dat u meer rust en vreugde heeft door uw relatie met God?' of p. 12 'hoe voelt u dat u rustig wordt van de kerk'. De rechtbank ziet niet in hoe het antwoord op deze vragen daartoe zou kunnen leiden.

Door te stellen dat de door eiser als gevolg van de verdieping van zijn bekering ervaren rust en vreugde en het gevoel dat god altijd bij hem is en zij-aan-zij met hem gaat ongelofwaardig zijn, enkel omdat hij dit in zijn vorige asielprocedure al heeft ervaren en de bekering in die procedure ongelofwaardig is geacht, geeft verweerder blijk van een

toetsing aan een onjuiste maatstaf. In de vorige procedure heeft eiser deze punten met zijn verklaringen niet aannemelijk weten te maken, de vraag staat nu ter beoordeling of eiser dat met zijn verklaringen hierover wel heeft gedaan en of dit tot een groei in het geloof heeft geleid.

Eiser heeft aan de verdieping van zijn geloofsbel evenis ook gebeurtenissen die hij als wonderen omschrijft ten grondslag gelegd. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat niet valt in te zien dat die gebeurtenissen voortkomen uit de gestelde verdieping in zijn geloof, omdat eiser heeft niet voldoende geconcretiseerd waaruit blijkt dat deze gebeurtenissen het gevolg zijn van zijn geloofsverdieping (p.5 van het voornemen). Naar het oordeel van de rechtbank kan verweerder niet in dit standpunt worden gevolgd. Veel eer is het zo dat deze wonderen eiser in zijn geloof hebben gesterkt en daarmee een concretisering van zijn groei in het geloof betekenen. In dit verband overweegt de rechtbank dat eiser niet enkel het stoppen met roken als een wonder heeft ervaren, maar ook dat hij nadat hij in de vorige asielprocedure was uitgeprocedeerd en op straat stond door een geloofsgenoot in huis is genomen en na zijn arrestatie vanwege illegaal verblijf weer is vrijgelaten. Verweerder heeft niet voldoende gemotiveerd wat maakt dat deze gebeurtenissen niet betekenisvol kunnen zijn voor geloofsgroei.

Verweerder overweegt in het bestreden besluit op p. 8 dat uit de enkele verklaring van eiser omtrent zijn wonderen dat hij ergens om vroeg en dat hij het vervolgens ook kreeg, niet blijkt van een verdieping van het geloof bij eiser, is naar het oordeel van de rechtbank te simpel. Eiser heeft immers ook verklaard op p.7 gehoor 'God heeft zich meerdere keren aan mij laten zien toen mij dingen zijn overkomen. Ik ben meer dingen gaan lezen en meer gaan begrijpen.' Bovendien geeft verweerder met het standpunt dat het wonder dat eiser heeft ervaren na zijn arrestatie geen blijk geeft van een verdieping in het geloof, omdat eiser ten aanzien van dit wonder verklaart dat de vader bij hem is en dat hij aan moet kloppen en de deuren voor hem open zullen gaan en eiser in de eerste procedure al heeft verklaard dat god altijd bij hem is en hem helpt, naar het oordeel van de rechtbank wederom blijk van een onjuiste toetsing van de elementen en bevindingen. Getoetst moet worden of de gestelde wonderen tot een groei van de geloofsbel eving kunnen leiden, niet wat de verklaring voor die wonderen is. Logischerwijs wordt daar door eiser als gesteld gelovige de hand van god in gezien.

7.5.1 Ten aanzien van de door eiser overgelegde brief van de 3GK van 8 december 2017 heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat eerst betekenis toekomt aan deze brief, als de verklaringen van eiser zelf overtuigen. Daarnaast is de brief op verzoek van eiser opgesteld en is eiser er niet in geslaagd hetgeen in de brief wordt gesteld toe te lichten. Verder zijn in de vorige asielprocedure qua inhoud vergelijkbare brieven overgelegd. Van een nieuw gebleken element of bevinding is volgens verweerder dan ook geen sprake.

7.5.2 Ingevolge vaste jurisprudentie van de Afdeling (bijvoorbeeld uitspraak van 23 maart 2016 ECLI:NL:RVS:2016:888) laat de brief onverlet dat van eiser verwacht wordt dat deze (ook) tegenover verweerder overtuigende verklaringen aflegt over de verdieping van zijn geloofsbel evenis. Nu verweerder getuigt op hetgeen hiervoor is overwogen echter onvoldoende heeft gemotiveerd dat eiser dit niet heeft gedaan, kan het primaire standpunt van verweerder dat aan de brief geen betekenis toekomt, niet worden gevolgd.

Voorts is de rechtbank van oordeel dat verweerder eiser (subsidiair) ten onrechte heeft tegengeworpen dat hij de (door verweerder samengevatte) zin 'God hem sterk en kwetsbaar

tegelijk' zou maken', niet kan toelichten. De brief is immers niet door eiser opgesteld, maar bevat de overtuiging en waarneming van de schrijvers.

Bovendien acht de rechtbank het niet redelijk dat verweerder enkel betekenis toekent aan de omstandigheid dat eiser niet weet wat de opstellers van de brief hebben bedoeld met de zinnen 'Het geloof in God maakt Mohsen sterk, omdat hij weet dat God voor hem zorgt, wat er ook gebeuren zal in zijn leven. We zien de kracht ervan in hoe hij erover spreekt, ook in moeilijke omstandigheden. Het maakt hem tegelijk kwetsbaar. Want hij wordt hierin niet altijd begrepen. En met zijn moslim-achtergrond komt hij ermee in problemen in zijn vaderland Iran. Het is in toenemende mate dat hij dit ook zelf beseft' en aan wat voor het overige in de brief wordt geschreven voorbij gaat. Naar het oordeel van de rechtbank komt in dit verband ook betekenis toe aan het gestelde in de brief dat eiser sinds de beëindiging van zijn vorige asielprocedure bij christenen onderdak heeft gevonden, laatstelijk sinds februari 2017 bij dominee Verweerders standpunt dat de brief qua inhoud gelijk is aan de in de vorige procedure overgelegde brieven, is dan ook onjuist.

7.6 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder door te overwegen dat de door eiser verrichte en bijgewoonde christelijke activiteiten veelal dezelfde als in zijn eerdere procedure: namelijk het lezen van de bijbel, het volgen van bijbellessen, kerkdiensten bezoeken en sociale activiteiten met geloofs- en kerkgenoten, onvoldoende gemotiveerd dat daardoor geen verdieping van de geloofsbeleving kan ontstaan.

7.7 Bij deze stand van zaken kan de vraag of en in hoeverre de correcties en aanvullingen al dan niet buiten de reikwijdte van het gehoor opvolgende aanvraag vallen, onbeantwoord blijven.

7.8 Wat hierboven is overwogen leidt tot de conclusie dat verweerder zich onvoldoende gemotiveerd op het standpunt heeft gesteld dat eiser sinds de vorige procedure geen persoonlijke beleving, verdieping of groei van het geloof heeft doorgemaakt en dat geen sprake is van nieuwe elementen of bevindingen.

7.9 De aanvraag is daarom ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard. Het beroep is gegrond en de rechtbank vernietigt het bestreden besluit. De rechtbank ziet geen aanleiding de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand te laten of zelf in de zaak te voorzien, omdat de geloofwaardigheidsbeoordeling van de verdieping van de geloofsbeleving van eiser integraal in geschil is en verweerder daarover een nieuwe afweging dient te maken. Ook ziet de rechtbank geen aanleiding om een bestuurlijke lus toe te passen, omdat dat naar het zich laat aanzien geen doelmatige en efficiënte afdoeningswijze zou inhouden. Verweerder zal daarom een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak.

7.10 De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.002,- (1 punt voor het indienen van het beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 501,- en een wegingsfactor 1).

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder een nieuw besluit te nemen op de aanvraag met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 1.002,-.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.R.H. Lutjes, rechter, in aanwezigheid van mr. W.H. van Veen, griffier.

Deze uitspraak is in het openbaar gedaan, digitaal ondertekend en bekendgemaakt op:

06 augustus 2018

Mr. W.R.H. Lutjes
Rechter
Rechtbank Overijssel

W.H. van Veen
Griffier
Rechtbank Overijssel

Documentcode: DSR2422249

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State binnen één week na de dag van bekendmaking. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.
